

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Salvii, Episcopi Albigensis. Ex Gregorio Turonensi Histor. Francorum
. lib. 7. cap. 1. Obijt anno à partu virgineo 587. Temporibus Guntheramni
Francorum Regis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

em pluvia protinùs consecuta, & erumpen-
 fornacis flammam extinxit, & Christi fide-
 us ad virginum reliquias tollendas, hono-
 riceque tumulandas, tempus præstitit. Tem-
 lum autem in hodiernum vsque diem posi-
 tum est in earum sepulchro: innumeris quæ i-
 dem fidelibus præstantur virtutibus cele-
 strimum. Atque ita sanctissimæ virgines &
 glorioso admodum martyrij triumpho incly-
 te, sorores in vita, sorores in cælis, sorores in
 terra multò illustriorem nominis famæque
 gloriam in extrema illa, vt mundus reputat,
 ægominia consecutæ sunt, quàm omnes vn-
 quam reginæ & illustres nobilissimæque vir-
 gines & matronæ ex suo corporis ornatu, ex
 cunctis & gemmis, ex potentia & honore con-
 sequi potuerunt.

*Uitio diuina
 in impium
 Iudicem &
 alios.*

*Innumera
 miracula ad
 tumulū san-
 ctarum mar-
 tyrum.*

VITA S. SALVII, EPISCOPI ALBI-

gensis. Ex Gregorio Turonensi Histor. Franco-
 rum lib. 7. cap. 1. Obijt anno à partu virgineo
 117. Temporibus Guntheranni Francorum
 Regis.

*Vide Tom.
 7. Annal.
 C. Baron.*

SALVIUS honestis & claris, vt veri simi-
 le est, ortus parentibus, post diuinarum
 humanarumque rerum scientiam multis
 sudoribus adeptam, animum ad iudicialis fori
 negocia applicuit; multoque tempore iuridi-
 cando cum alijs iudicibus præfuit: ita tamen,
 vnternus quidam religionis amor illas mū-
 di curas & functiones iudiciales assiduò depas-
 ceret, & pijs stimulis ad monasticam discipli-
 nam incitaret. Itaque stimulante perpetua qua-
 dam

10. Septēb.

*Saluius præ-
 est causis iu-
 dicialibus.
 Abijt in mo-
 nasterium.*

Fit Abbas.

dam pietate animum, tandem ruptis mundanæ gloriæ & honoris vinculis, ad monasteriū confugit; in quo post multum tempus in omni sanctitate exactum, defuncto Abbate, illud honoris fastigium subire coactus est.

*Degit in -
clusus &
claret mira-
culis.*

Sed cū ardentissima cælestis desiderij flamma multò acrius animū eius ad solitudinis excessum stimulare, se illo honoris & dignitatis officio spontè abdicauit: & in angustam cellam abdidit, vt mente libera amplissima celi spatia faciliùs peragraret: vbi in maiori virtutum omnium exercitatione degens: etiam infirmis sanitatem conferebat.

Abit à vita.

Quodam verò tempore nimia exhaustus febre anhelus iacebat in lecto, & ecce fuso calitū in cellulam immenso splendore, extensis ad cælum manibus cum gratiarum actione spiritū exhalauit. Mixto igitur vlulatu monachi cum ipsius genitrice corpus defuncti extrahūt aqua abluunt; & reliquā funeri necessaria, de more peragunt. Manè aut factō, officio funeris præparato, corpus in feretro moueri cœpit, ac tandem resumpto spiritu, quasi de graui somno excitatus homo apertis oculis manibusque in altum sublatis, ait: O Domine misericors, quid me in hūc mundanæ habitationis locum redire voluisti, cū melior mihi esset in cælo tua misericordia, quàm istius mundi vitæ nequissima? Stupentibus autem cunctis & attonita mente multa percunctantibus, prorsus nè verbum quidē vllum respondit: sed de feretro surgens, triduo absq; cibo omni ac potu in lectu & lachrymis perseuerauit. Tertio autē die conuocatis monachis & matre ait: Verè cuncta

Reuiscit.

in mundo cernitis, vanitas sunt, fumus de- *Ecclesi.*
 & umbra. Foelix ille, qui ea hic medita-
 & agit, vnde Dei gloriam in cælo cernere
 creatur. His dictis, conticuit: & cunctabūsus
 ab imo suspiria traxit.

Porro fratribus importunè, vt exponeret *Mirabilis*
 si fuisset, vrgentibus, tandem respondit. Cū *eius viso.*
 ante hos dies exanimem vidistis, apprahē-
 sus a duobus Angelis, in cælorum excelsa sub-
 latus sum; ita vt non solū hoc squalidum se-
 culum, verum etiam nubes, lunam, solem & fi-
 terra sub pedibus habere putarem. Deindè per
 portam luce ista clariorem introductus sum in
 illud habitaculū in quo omne pauimentū auro
 & argento stratum incredibilem ex se lucem
 frudebat: quam ita multitudo promiscui sexus
 obexerat, vt longitudo ac latitudo cateruæ
 porius per uideri non posset. Cumque nobis
 via inter comprimentes ab his, qui præcede-
 bant, Angelis pararetur, peruenimus ad locū,
 quem iam de longinquo contemplantur: ei-
 que superpendebat nubes omni luce lucidior,
 in qua non sol, non luna, non astrum cerni po-
 terat, sed super his omnibus quiddam naturali
 luce splendidius effulgebat. Et vox procedebat
 de nube, quasi vox aquarum multarum. Ibi etiā
 me peccatorem salutabant viri in veste sacer- *En cultus*
 dotali, ac seculari, eosque mihi, qui præcede- *Sanctorum*
 bant, enarrauerunt esse martyres, ac confesso- *angelicote-*
 res, quos hic summo excolimus famulatu. *stimonio cō-*
probatos.

Stans igitur in loco, in quo iussus sum, ope-
 ruit me odor nimix suauitatis, ita vt ab hac
 suauitate resectus, nullum adhuc cibum potū-
 que desiderem. Et audiui vocē dicentē: Reuer-

Ecc 4 tatur

*Recedit ab
eo celestis
odor, quod
secreta cele-
stia reuelat.
rit.*

tatur hic in seculum, quoniam necessarius est Ecclesijs nostris. Et ego prostratus cū fletu admodum lugubri sententiam illam deprecari coepi. Sed Domino imperante, & ab angelis ductoribus relictus descendens cum flatu per portam, qua ingressus fueram, huc regressus sum. Hæc eo loquente, stupentibus cunctis, cepit iterum sanctus Dei profusis lachrymis dicere: Væ mihi, qui tale mysteriū reuelare non dubitavi. Ecce enim odor ille suauitatis, cuius vigore in hunc vsque diem cibum omnem potumque fastidio, recessit à me. Sed & lingua mea grauibus aperta vulneribus, temeritatem meam castigare videtur. Sed tu Domine nosti cordis mei simplicitatem, ideoque esto mihi propitius, & non me derelinquas iuxta pollicitationem tuam. His dictis conticuit: & cibo cum gemitu & lachrymis sumpto quieuit.

En tibi veritatem historia.

Fit Episcopus beatus Saluius.

Vereor nè hæc narratio plus admirationis apud plerosque quam fidei habitura sit, sed testor omnipotentem Deum, quia ab ipsius ore omnia quæ retuli, audita cognoui. Post multū verò tempus ipse vir beatus cellula sua extractus, ad Episcopale munus vocatus est. In quo, vt opinor, decimum annum cū ageret, inualecente apud Albigensem urbem inguinario morbo, & maxima iam parte de populo illo defuncta, paucis admodum superstitis vir beatus tãquam bonus pastor ouibus perpetuò adhærens, sine intermissione eos hortabatur, vt orationi vigilijsque instanter insisterent, & iter sibi ad æternitatis gloriam bonis sanctisq; operibus munirent.

Cum

nam autem, ut credo, iam reuelante Domi-
tempus suæ vocationis agnosceret, ipse si-
cophagum composuit; corpus abluit; ve-
m induit; & sic intentum semper cælo beatū
exhalauit. Fuit autem magnæ sancti-
, & ab omnibus auaritiæ sordibus alienif-
us. Quidquid enim auri vel argenti oblatū
cupiebat, id protinus pauperibus erogabat.
Cum Mumolus vir patritius multos ab vrbe
captiuos duxisset, ille persecutus omnes rede-
xit. Tanta enim gratia & auctoritate apud
& libet valebat, ut mira facilitate quidquid
vellet impetraret.

*Felix eius o-
bitus.*

VITA S. THEODARDI, EPISCOPI
Traiectensis & Martyris: Ex ea quæ est per Si-
bertum Gamblacensem in Chron: qui se ean-
dem luculentiori stylo expolijisse testatur. Passus
est anno Domini 658. Temporibus Childerici,
Sigeberti Francorum Regis filij, planè impij.

*Vide Tom.
8. Annal. C.
Baronij.*

10. Septē.
Quo tempore Clotarius eius nominis
secundus, Chilperici filius, Franciæ gu-
bernacula regebat, Theodardus claro
cum primis stemmate natus, magnum gloriæ &
sanctitatis pondus Ecclesiæ Gallicanæ attulif-
se fertur. Ut primùm à pueritia, ad blandientis
mundi voluptates & natura, & amplissimis o-
pibus, magnaque potentia impelli cœpit, pru-
denter sanè egregia indole adolescens ad phi-
sophorum istorum, quos monachos vocant,
tabacula declinavit. Ibi cum aqua sapientiæ
salutaris mentem inebriaret, breui, reiectis ex
nimo mūdane voluptatis cogitationibus, eò
Cum

*S. Theodar-
dus fit mo-
nachus.*

Ee 5 pieta-